

En sorgelig luuta, opstämbd då
fordom kyrckio-herden öfwer
Rimitto försambl...

Sevonius, Johannes Christierni

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

En Sorgelig Quita/

Opstämmd
Då

Fordom Kyrckio - Herden öfwer Kimitto
Församling/

Wähl Ehrelyrdige och Högwällärde Herren /

M^{Ag:} ANDREAS CHYDENIUS,

Gwilken Saligen i G^Herranom

Den 11. April. 1711 afled;

Med Försäm Lijf - process til Kimitto Moder - Kyrckio
den 1. der på följande Octobris beledsagades:

Af

Sahl. Herr Kyrckio - Heerdens Försämme Anhörigas
Hörsamste Tienare

J. S.

At min Luuta hon nu kunde mig här
nöja
Och slämma op för mig/ en klaglig
Sorge-Röst/
Fast Hiertat för är tungt/ och lämna
utan Tröst/
Så kunde det lijkväl en Dehl af Sorgen
höja.
Men som min Luuta ej mänd' så beqväm-
lig vara

Med nöije göra thet/ at sägna thetas Sinn
Som nu bedröfwade här gå båd' uth och inn/
Så må hon tija still / och sig ej uppenbara.

Men tu Melpomene, som älderdomen gamla/
Thet wiford gier / at Tu hwad som bedröfligt war
Uppå din Luuta kleen / utropat sorgse haar
At Tu med nöije mänd' wist alla til tig sambla.

Träd nu och keltwer fram/ tag til din Sorge - Luuta/
Stäm op en Klage-dicht/stäm op en Klage - Thon;
Ty Chio min är swag/ och önskar sig at hon
Här måtte frijad blij/ och kunna Sorgen sluta.

Hoo är then som nu kan sin Sorg till ända bringa?
När man här ståda måst så många sorgse gå/
Them Sorgen trycker/ at te knapt sig kunna rå/
Men måste städse sig med heeta Tårar twinga

Ach! hwad orsaken är thet kan man lättlig tänkia
At Sorgen trycker them och thetas Hiertan kleen/
Ty dödzens skarpa Swärd them haar tilfogat meen/
Medslagit en from Man/ giordt Modren til en Anckia.

Ach! Tu o grymma Död! som doch ej skona mände/
En så dyr HERRans Man alt för des Barn små
Som nu wärnlöse här lijk Foglen wistas må
Ach! Tu o grymma Död: Ach! hwad för Sorg och Wändet

Tu

Tu för en kortan Tjyd/ haar och titt Wälde öfwat
Utöfwer deras Moor/ och slagit henne full/
At hon nu redan är/ til aska/ Jord/ och Mull/
Seen thetas sista Frögd är jämwäl them beröfwat.

Säg Tu O grymma Död/ hur' länge skall doch wara?
Titt swära tyrannij mot usla Menschlie - Barn/
Tu fångar dagelig/ nti tin mörcka Gärn
At man ej säker kan här wistas utan sähra.

Hwad haar tu doch O Död nu med titt Wälde wunnit?
Hwad batar dig nu här din Grymheet mächta floor?
Ty the nedslagne doch wist äre uti floor/
Hoos Guld/ tär the för sig en bättre Hamn haa' funnit.

Ach! Tu wär Herde from/som från och uu har wandrat
Til tin utwalda Ort/ ja til Gudz Himbla - Saal/
Tär niuter stadig Frögd bland Helgons myckla Tahl/
Tu haar tin Boning med stort Nöije nu förändrat.

Lijkwäl tin bortgång är en Orsak til mång' Tårar/
Hoos Makan from och god/ som dig nu sörjer här/
Ja och din Barn små/ jemwäl din Moder kär/
Som önskad' thet hon wor' förr lagder uppå Båtar/

Som Guld alt thetta haar behagat säledz sticka
Han och uthwägar wet at trösta dem igen
Som Sorgen qwäljer hårdt och gör ej ringa meen/
Ja thetas nödtorfftheet uppfyller han til pricka

Eä haf din söta Roo/ ja haf din söta Boning/
Och hwijla dina Been nu uti gräfwen din
Tills HERren kommad' är at hålla Demen sin
Han tå wist gifwer dig en ewig Himmelsk Wäning.

* * *

WIn Gud hwij hastwer tu mig ömnigt welat spjisa?
Wed mycken Sorg och Qwahl uti min ungdoms
Währ /
Tu hastwer Deden stadt sitt Wäld och tidigt wissa/
Tu hastwer så uttryckt ju mången bitter Thår.
Min

Min Moder hafwer tu för twänne åhr borttagit
 Min smärre Syston måst med mig Moorlösa gå/
 Min Fader nu igen til Jorden haar tu slagit/
 Så at iag åter måst wiid swarta Bähren stå.
 Hwart skall jag taga hän uezd mina Syston späda?
 Wij hafwe ingen Tröst eij finne wij Förswar/
 Du måste wij af Sorg i alla dagar qwäda;
 O Död! o Nöd! o Sörg! för hastig tu of war.
 Min Farkår lägges nu när til min Moders sijda.
 Uti en mörcker Graf at taga tår sin Roo
 Jag måste Sörgse qwar i Werlden mycket lijda/
 Hwar finner jag här Roo? hwar finner jag mitt Boo?
 Hans Kropp till Stofft och Mull i Jorden måste blifwa
 Men Siälen lefwer wäl i Jesu egen Hand.
 En ewig Glädie of o Jesu Wärdes gifwa
 Endr wij drage hän ur detta Sorgeland.
 An skidat wij lännoms nu at Faderlösa wandra/
 At wancka af och an i Wärldzens swalland' bruns/
 Doch om wij lefwe wäl så wij med Helgon andra
 Wår Far och Moor igen i Härlighetens Ljus.

Således sin Sahl. käre Fader med Tårar
 til Grafwen följer
 ANDREAS CHYDENIUS

